

*д.е.н., професор Коваленко В. В.
професор кафедри банківської справи
Одеського національного економічного університету
E-mail: kovalenko-6868@mail.ru*

ВПЛИВ ФІНАНСОВОЇ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ НА РОЗВИТОК СУБ'ЄКТІВ ФІНАНСОВОГО РИНКУ

Глобалізація виступає специфічним феноменом сучасної світової економіки. Безпосередньо фінансова глобалізація є головною формою економічної глобалізації. Фінансова глобалізація відбувається за напрямками:

- розвиток банківської сфери;
- регулювання фінансових ринків у межах Європейського Союзу;
- посилення конкуренції між банками та небанківськими фінансовими установами;
- фінансові інновації у сфері інформаційних технологій та створення нових фінансових продуктів і послуг;
- скорочення традиційних видів банківської діяльності та розширення небанківських.

Слід відмітити, що фінансова глобалізація несе у собі загрози, а саме: виникнення глобальних економічних криз; небезпека втрати незалежності країн з невисоким розвитком з причин їх боргової залежності; поглиблення рівнів диференціації фінансового та економічного розвитку країни; фінансова залежність країни з невисоким рівнем розвитку від розвинених країн; фінансіалізація культурних та інших неритових цінностей [1].

Наслідки посилення фінансової глобалізації на фінансовому ринку першими відчували фінансові посередники, і носили двоякий характер (табл. 1).

До основних змін у сфері фінансового посередництва, які викликані дією світових глобалізаційних процесів, відносяться:

- концентрація фінансового і банківського капіталів шляхом реалізації конкурентної стратегії злиття і поглинання;

Таблиця 1

Можливі наслідки посилення глобалізаційних процесів на фінансовому
ринку України [2, с. 84]

Позитивні наслідки	Негативні наслідки
<ul style="list-style-type: none"> - активізація конкуренції за рахунок збільшення представництва на ринку іноземних фінансових інституцій; - підвищення якості послуг на фінансовому ринку; - зростання обсягів залученого іноземного капіталу задля стимулювання розвитку економіки; - розширення можливостей із розподілу ризику; - зміна ставок на позичкові ресурси в сторону їх зниження, тощо. 	<ul style="list-style-type: none"> - збільшення залежності національного ринку фінансових послуг від загальносвітових тенденцій; - посилення залежності фінансових посередників від інтересів іноземних інвесторів; - швидкість трансмісійних кризових явищ специфіка яких відображається через поняття «ефект доміно» та «ефект резонансу»; - витіснення з ринку фінансових послуг слабших фінансових інститутів, насамперед, національних, через їх порівняно нижчу конкурентоспроможність, тощо.

– зростання потреби у банківському обслуговуванні транснаціональних корпорацій;

– побудову стратегії розвитку, тактики та захисту від ризиків фінансові посередники будують, враховуючи не лише національну економіку, а й зміни в світовій економіці;

– фінансовий ринок стає все більш уніфікованим;

– фінансові установи приділяють більшу увагу рівню свого інформаційного та комп'ютерного забезпечення, кількості та якості інформаційних послуг, що надаються клієнтам;

– поглинання фінансових систем, менш конкурентоспроможних на світовому фінансовому ринку, більш розвинутими, яке здійснюється через механізм купівлі та створення фінансових установ;

– фінансові посередники все більш ускладнюють свою діяльність завдяки складним фінансовим інструментам. У цьому контексті звичайно ж дерегуляція та лібералізація створили умови для фінансових інновацій та сприяли мобільності ризику;

– поява фінансових конгломератів, які пропонують широкий спектр фінансових, банківських та страхових послуг, послуг андеррайтингу, тощо. У результаті відбувається злиття та поглинання фінансових інститутів.

Сучасний етап розвитку фінансової глобалізації трансформує функції, які виконують суб'єкти фінансового ринку, і тим самим змінюються тенденції розвитку фінансового посередництва, а саме: посилення ролі суб'єктів фінансового ринку в сучасній економіці; диверсифікація форм фінансового посередництва, нарощення інформаційної складової фінансового посередництва, що дає змогу трансформувати ризики клієнтів; поступове обмеження ролі банків у розпорядженні вкладами населення; зростання попиту населення на послуги інституціональних інвесторів; переорієнтування банків на кредитування населення; детермінованість фінансового посередництва завданням підвищення рентабельності; запровадження міжнародних стандартів, що регламентують діяльність суб'єктів фінансового ринку; формування транснаціональних фінансових конгломератів; концентрація капіталу в сфері фінансового посередництва, наближення механізмів формування цін на послуги суб'єктів фінансового ринку до реалій міжнародних ринків; посилення концентрації фінансових послуг, укрупнення фінансових інститутів як необхідна умова їх конкурентоспроможності; першочергове зростання конкуренції у найбільш дохідному секторі фінансового ринку – банківському, а також, між банківськими та небанківськими посередниками; витіснення традиційних посередників з ринку на користь інших, з більш низькими витратами та прозорими механізмами ведення діяльності; формування вторинного ринку зобов'язань суб'єктів фінансового ринку.

Фінансова криза на міжнародному ринку та економічна нестабільність в Україні визначили для банківських установ нове операційне середовище. Довгострокові інвестиції користуються серед населення меншим попитом, що негативно впливає на економічну діяльність підприємств. Наслідком цього може бути зростання простроченої заборгованості у кредитному портфелі банків. Сучасна криза значно розширилася через фінансову глобалізацію, яка прискорила рух спекулятивного іноземного капіталу, посиливши вплив на економіки зовнішніх чинників. При цьому спекулятивний капітал практично не

реалізується в економіці, оскільки функціонально проявляється через вкладення в короткострокові активи [3, с.135].

Таким чином, основними концептуальними засадами динамічного розвитку суб'єктів фінансового ринку повинно бути підвищення їх спроможності забезпечувати стає зростання економіки України в умовах фінансової глобалізації.

Для виконання даної мети необхідна реалізація наступних завдань.

По-перше. Забезпечення низького рівня інфляції за рахунок: визначення пріоритетних напрямів роботи НБУ – забезпечення низького рівня інфляції й підтримання стабільності банківської системи; поступове підвищення дієвості використання процентної ставки як основного інструмента монетарної політики та гнучко управляти обмінним курсом національної валюти; посилення координації НБУ та Кабінету Міністрів України щодо вирішення завдань підтримання цінової стабільності; підвищення політичної незалежності НБУ, формування системи корпоративного управління.

По-друге. Розробка методології та методики оцінювання фінансових ризиків, що в кінцевому підсумку впливає на збільшення наданих фінансових послуг, а саме: реформування процедури банкрутства; нормативне врегулювання щодо забезпечення виконання зобов'язань позичальників за кредитними договорами з метою підвищення захисту прав кредитора та вкладників банків; забезпечити повноцінне функціонування агентства кредитних історій; створення умов для підвищення якості кредитного аналізу платоспроможності позичальників і забезпеченості кредитів, у т.ч. надати фінансово-кредитним установам можливість перевіряти достовірність поданих документів потенційних позичальників; підвищення вимог до розкриття обов'язкової інформації учасниками фінансового ринку, у т.ч. інформації про кінцевих власників фінансових установ.

По-третє. Важливим кроком у процесі забезпечення фінансової стійкості суб'єктів фінансового ринку в умовах фінансової глобалізації є розробка й

реалізація державної стратегії щодо державних фінансових установ і банків, у яких держава стала основним власником у результаті рекапіталізації.

Список використаної літератури

1. Бураковский И.В. Мировая экономика: глобальный финансовый кризис / И. В. Бураковский, А. В. Плотников. – Харьков : Фолио, 2010. – 415 с.
2. Ткаченко Н.В. Вплив глобалізаційних процесів на розвиток фінансових посередників / Н.В. Ткаченко // Наукові записки Національного університету «Острозька академія». - Серія «Економіка». – 2014. – Випуск 26. – С. 81–88.
3. Коваленко В.В. Розвиток ринку банківських послуг в світлі фінансових глобалізаційних викликів / В.В. Коваленко, Б.А. Дадашев / Економічний простір. – 2015. – №97. – С. 127-137.

*Кабаченко Я.В.
Науковий керівник:
к.е.н., доц. Міщук Е.В.
ДВНЗ «Криворізький національний університет»
porpy100@rambler.ru*

«PERSONNEL MANAGEMENT», ЯК ЕЛЕМЕНТ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

На сучасному етапі розвитку в кадровому менеджменті все більшу роль займають концепції управління людськими ресурсами. Робочий персонал завжди є фундаментом будь-якого бізнесу, саме він визначає успішність або не успішність майбутнього компанії. Тому, кожен керівник прагне до того, щоб його штат співробітників формувався тільки з якісних кадрів [2].

Керівники більшості вітчизняних підприємств концентрують увагу на управлінні виробництвом, фінансами, маркетингом, в той час як вдосконалення такої важливої складової управління підприємством, як людські ресурси, продовжує залишатися найбільш слабкою ланкою в загальній системі управління.